

Ohlédnutí za vernisáži výstavy Lenky Živné

Napsal uživatel Iva Pokorná
Neděle, 08 Květen 2016 22:10

V pražském klubu Kaštan, původně historickém hostinci a nyní scéně Unijazzu, jsem se v pondělí **2. května** zúčastnila spolu s dalšími přáteli a příznivci folku malé vernisáže výstavy talentované mladé fotografky [Lenky Živné](#). Určitě ji znáte z Open Micu, anebo jste ji někdy zahlédli na koncertech písničkářů a folkových kapel. Je vždy docela nenápadná, ale pozor, „ozbrojená“ ostrým objektivem fotoaparátu.

Umí se dívat, a co víc také vidět a zaznamenat ten správný prchavý okamžik, tedy to, co dělá fotografa fotografem. Přesvědčuje o tom na

[Facebooku](#)

, nebo třeba na stránkách

[Open Micu](#)

. Také v líbezném knížce, kterou vydala vloni, náladovými fotografiemi umocnila niternost svých veršů. Používá hlavně černobílou fotografii, která jí nejlépe umožňuje zachytit pocit, náladu, výraz či poetiku fotografovaného objektu, ať už jde o portréty osob nebo o žánrové snímky z přírody.

V Kaštanu nyní ukazuje snímky z cyklu **"Na strunách"**, který jak název napovídá, prezentuje zajímavé portréty hudebníků a atmosféru koncertů (mimořádně i pár z vystavovaných na otevření výstavy bylo). Fascinuje mě, jak statická fotka dovede vtáhnout do nálady koncertu, jakoby tam člověk byl, i když nebyl, anebo ukáže vám známou osobnost zcela jinak, nečekaně. To je zkrátka umění fotografování, a to Lence nechybí.

Zaujal mě velice také druhý autorčin cyklus **„Střípky z toulek“**, který nabízí její poetické pohledy na všední krásu města. Překvapila mě nápady a náladou momentek z přírody jako byla kapka vody, krása květů nebo kvítko uprostřed dlažby. Některé snímky by si zasloužily jistě větší formát, ale co není, může být třeba příště. V každém případě stojí výstavka za výlet do Břevnova a za zhlédnutí.

Příjem

nou náladu všem přítomným pak dodaly ještě

Eliška Sýkorová

a

Ohlédnutí za vernisáži výstavy Lenky Živné

Napsal uživatel Iva Pokorná
Neděle, 08 Květen 2016 22:10

Martina Trchová

. Obě svými písničkami krásně souzněly s tématem výstavy.

Jediným kazem pro mě byl doslova letitým kouřením natažený hlavní prostor u baru, kde se odehrávala hudební produkce, a příliš nepomohlo ani otevřené okno (ještě že bylo docela hezky) v předsálí. Za to ovšem autorka výstavy naprosto nemohla, její akce byla přísně nekuřácká. Proto potěšilo, že větší část fotografií byla naštěstí rozmístěna mimo onen zamořený sálek.